

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIEITIES!

LENINA KĀRROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 4 (5698)

12.

JANVĀRIS
OTRDIENA,

1988. GADS

Maksā 3 kap.

• J. Puzaks, A. Putina, E. Ancans, V. Korotkovs.

„Sīļukalns“: ekonomika, rezerves, perspektīva

SANĀKSME PIE «APAĻĀ GALDA», KURA NOTIKA KOLHOZĀ «SĪĻUKALNS», BIJA VELTITA SAIMNIECĪBAS EKONOMISKĀJAM STĀVOKLIM. TAJĀ APPSPRIEDA ARI PROBLEMAS, AR KURĀM JĀSASKARAS, PĀREJOT UZ PAŠFINANSĒSANU (SAKOT AR 1988. GADA JANVĀRI) UN IZMANTOJOT ESOSAS REZERVES SOCIALI EKONOMISKĀS ATTISTIBAS NODROŠINĀSANĀ.

(Materiālu lasiet 2. lappusē.)

Agrorūpnieciskais komplekss: ģimenes fermas

Reizēm ir pat grūti saprast: nu kas tā par neizrāstējamu kaiti mums piemetusies — tikko parādās kāda jauna augstāku orgānu ieteikta ideja, tiek aizmirsts viss iepriekšējais. Un skaļi tiek saukt, sak, atbalstām, piekritam, ieviešam. Un visi ar skubu metamies jauninājumā. Lai pēc laika atcerētos, ka kādreiz tas jau ir bijis. Tikai atmests kā nevajadzīgs, kā lieks un nederīgs.

Teikto pilnibā var attiecināt arī uz ģimenes darbuzņemuma ieviešanu lopkopībā. Tagad nenākas viegli laukos nostiprināt ģimenes fermas. Nez no kurienes uzradušās visdažādākās problēmas. Bet pirms gadiem divdesmit vai divdesmit pieciem? Vecākie kolhoznieki labi atceras, kura ģimene kopa un baroja saimniecības teju, kura turēja un aprūpēja aitu ganāmpulku (un aitkopība toreiz, starp citu, bija ienesīga lopkopības nozare).

Ģimenes fermas sevi pilnibā attaisno, tā pamatoti uzskaata kolhozā «Zelta vārpa». Un vēl uzsver, ka galvenais ir — abi tad, ja cilvēks godīgi strādā, neskaitoties uz to, ģimenes fermā vai kur citur. Vārpiešu līdzīnējā pieredze saimnieciskā apriekšā ieviešanā, kolektīvā darbuzņemuma nostiprināšanā pierāda, ka pašreizējos apstākļos vinnētāji ir tie, kuri nav iznīcinājuši, kuri nav izskauduši sevi zemes saimnieka apziņu.

Priekšsēdētājs Vladislav斯 Valters zina, cik grūti ir izveidot no dažādiem cilvēkiem kolektīvu, tas ir, vienotu, spēcīgu, dzīvotspējīgu organismu, panākt, lai tajā valdītu veselīgs mikroklimats. Ar vecāko paaudzi esot vienkāršāk. Bet ar jaunajiem grūti — darbs tiem ir nevis pamats, nevis dzīves būtība, bet tikai un vienīgi materiālo labumu iegūšanas avots. Starpība ir liela, tāpēc ar mudināšanu un būdīšanu, ar pliku pierunāšanu nekur tālu vis netikt.

Vajadzīga situācijas dabiska attīstība. Kolhoza «Zelta vārpa» vadībā ir tā vesselīgā dzīves izpratne, kas līdzīnējās gados palidzēja saimniecībai nostiprināties, bet cilvēkiem iemācīt domāt, lai tagad jaunajos apstākļos nevajadzētu lēkāt kā karstos pelnos.

Situācijas izpratni var droši attiecināt arī uz to, kā saimniecībā savulaik veidojās ģimenes fermas. Ne tur kāds speciāli organizēja, ne kāds speciāli pūlējās. Sakumā Tatjana Cērminiece pie sīvēnmātem strādāja viena pati. Un tā ir viņu pašu daja, kāpēc arī vīrs nolēma mest pie malas šoferu darbu un pievienoties dzīvesbiedrei. Kolhoza vadība piekrīta šim solim, kaut arī šoferu pārplānības saimniecībā nebija. Būtībā pati savā gaitā veidojās arī Stepanovu ģimenes ferma (vīni kopī ķētrus simtus nobarojamo cūku). Vispirms Viktors alzgāja uz fermu par traktoristu. Kamēr sieva bija dekrēta atvalinājumā, kopa arī dzīvniekus. Un vēlāk nolēma, ka abi var gluži mierīgi tikt galā ar visiem darbiem.

Tātad kolhozā «Zelta vārpa» pēc vienotā darbus devuma strādā divas ģimenes.

dzīvos un strādās, kā to darīja līdz šim. Ne velti priekšsēdētājs uzsver, ka viņa laudis joti labi apzinās — no gada gadā vīni ir strādājuši labāk un labāk arī saņēmuši. Ir mācījušies rēķināt, izmaksas skaitīt, nopielīto aprēķināt. Un izrādās, ka tas nemaz nav tik sarežģīti. Desmit gadu laikā, kad sāka pamazām un neatlaidīgi ieviest saimniecisko aprēķinu, cilvēki izpratuši — labāk strādāsi, vairāk saņemsi. Tagad vīni jau paši cenšas tikt skaidribā, kādi ir rezultāti. Un ekonomisti tikai palīdz, sniedz padomu, brīdina, ja rodas šaubas, ka būs, piemēram, barības līmitu pārtēriņš.

Bez tam ekonomistiem ar ģimenes fermām strādāt ir daudz vienkāršāk. Vie-

Apbalvojumi

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs dekrētu ar medaļu «Darba veterāns» apbalvoti:

• OŠKALNA KOLHOZA — kolhoznieki Irma Ābolīna, Anna Vaivode, Bronīslava Vaivode, Ivans Grigorjevs, Leontijs Jeršovs, Jānis Kukuliņš, Paulīna Lielojupe, Agafija Martinova, Jānis Mazurs, Jānis Patmalnieks, Skaidrīte Rentniece, Helēna Rušeniece, Jāzeps Skrebels, Anna Skrūzmane, Paulīna Turlaja, Antons Ūdris, Lūcija Švirkste;

• KOLHOZA «DZINTARS» — kolhoznieki Zenta Ancāne, Jāzeps Boroviķs, Antons Vaivods, Genovefa Kokina, Adele Kriškāne, Antons Kušiņš, Pēteris Lazdāns, Stanislavs Puđāns, Anna Rudzate, Alberts Jaunromāns;

• M. GORKIJA KOLHOZA — kolhoznieki Donāts Brūders, Anna Burīlova, Aloīzs Vulāns, Apolinārlja Serkova, Anna Tumāne;

• KOLHOZA «DUBNA» — kolhoznieki Stanislavs Brokovskis, Alfons Lauskis, Jānis Rusiņš un Anatolijs Sola;

• AUSTRUMU ELEKTROTIKLOKS — strādnieks Valdis Valikovs.

Bez lieluma mānījās

Cērminieki kopj sīvēnmātes, bet Stepanovi — nobarojamās cūkas. Sādi strādājot pagājušais gads vīniem bija jau otrs. Nu, kā saka, iegājuši istajās sliedēs. Var redzēt, cik vērts ir viss, par ko citi vēl strīdas. Ilustrācijai daži skaitļi, ko par pagājušo gadu aprēķinājuši saimniecības ekonomisti.

Viens no svarīgākajiem rādītājiem ir ekonomiskās izmaksas. Limitos bija noteikts, ka produkcijas viena centnera ražošanai varēja iztērēt 162 rubļus. Cērminieku fermā rezultāts ir 118,55 rubļi, bet Stepanovu fermā — 121 rublis. Tiešo izmaksu ekonomija sastādīja attiecīgi 5 200 rubļus un 7 500 rubļus (līgumā fiksēts, ka 40 procenti ekonomijas nonāks lopkopīju kabatās). Un vēl viens interesants fakti. Produkcijas viena centnera ražošanai bija jāiztērē 24 cilvēkstundas. Faktiskais rezultāts ir par sešām cilvēkstundām mazāks.

Skaitļi ir pietiekami daļurunigi — tā lieta iet. Taču varbūt svarīgāks ir kas cits? Palūkosimies, kā mainījusies attiekīsme pret darbu. Ja agrāk fermā salūza, teiksim, mēslu transportieris, lopkopējas par to ziņoja priekšniecībai, tad pusi dienas gaidīja remontētāju. Meistarats atbrauca, pāris stundas paknībinājis, un bija jāuzskata, ka viņš nostārdājis pilnu darba dienu. Tērējās nauda, tērējās laiks. Bet tagad šis klapatas atkrit. Ferma ir saimnieks, kurš var gāt transportieri salabot, gan citus remontdarbus veikt. Ievērojet — saimnieks. Kaut arī tā nav viņa personīgā kūtiņa, kaut arī tie nav viņa personīgā sīvēni...

Laukos tagad sākušās pārmaiņas. Un liela daļa cilvēku gaida, kas nu būs. «Zelta vārpā» nekas īpašs nebūs. Visi

na lieta — papīru mazāk. Otra lieta — ja vienreiz viss ir kārtīgi izstāstīts, kā saka, pa plauktiņiem salikts, tad otreiz par to runāt nenākas.

Liekas, viss kārtībā, ko nu vairāk. Taču saimniecības ekonomiskajam die nestam darba pilnas rokas. Saka, gribot panākt, lai par lieliem izslaukumiem, lieliem piesvariem, augsti kvalitatīvu produkciju arī apmaksa būtu liela. Ja rezultāti zemi, arī apmaksa jābūt tādai. Vārdu sakot, vajadzīga lielāka starpība darba samaksā — lai rodas jūtamāks stimuls strādāt labi un tikai tā.

Interesanti, ka saimniecībā visas pārmaiņas cilvēki uzņem ar labvēlibu. Viņi saprot, ka tas ir vienīgais pareizais ceļš — saglabāt saimnieku attieksmi pret zemi. Un tāpēc patiesi brīnās par tiem kolhozu kolektīvem, kuri visu laiku ir tikai nēmuši no valsts, bet neko nav devuši preti. Būtībā ir zudusi lauku cilvēku pašciešana. Lēni un grūti tā nāks atpakaļ. Par to varējām pārliecīnāties iepriekšējos pāris gados, kad norisa mēģinājumi ieviest saimnieciskā aprēķinā elementus, kolektīvo darbuzņemumu. Kur šis darbs bija formāls, tur tagad visskalākā klāgāšana, sak, mēs nespēsim, mēs nevarēsim, esam tik nabadzīgi...

Kolhoza «Zelta vārpa» paraugs, ieviešot un atbalstot ģimeņu darbuzņemumu lopkopībā, apliecinā vienu — viss atkarīgs no cilvēkiem. Godīga attieksme pret viņiem rada godīgu darbu. Un tas pilnībā izslēdz lieluma mānīju, kad «ķeksišā» dēļ tiek izbojāta lieliska ideja.

L. STRODE

Pārskats

Par plienā izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no gads	+/- salīdz. I. dekāde	+/- salīdz. ar iepriekšējo dekkādi	+/- salīdz. ar pāstu laiku 1986. gada
«Krasnij Oktjabrj»	13,3	+ 0,2	+ 1,3	
Lenīna	10,5	- 0,5	+ 1,1	
«Sarkanā ausma»	8,4	+ 0,3	+ 0,9	
«Zelta vārpa»	8,2	+ 0,2	+ 0,5	
«Nākotne»	8,2	- 0,2	+ 0,7	
«Rīts»	8,1	+ 0,4	+ 0,8	
M. Gorkija	8,1	+ 0,1	+ 0,3	
Raiņa	8,0	+ 0,2	+ 0,5	
Rušonās p. s.	7,9	-	+ 0,5	
Kirova	7,8	+ 0,1	+ 0,4	
Aglonas p. s.	7,8	- 0,3	+ 0,7	
«Dzintars»	7,3	+ 0,1	+ 0,6	
K. Marksā	7,0	+ 0,1	+ 0,2	
Oškalna	6,8	- 0,3	+ 0,9	
Suvorova	6,7	- 0,1	+ 0,1	
«Sīļukalns»	6,6	-	-	
Rudzātu p. s.	6,5	+ 0,3	+ 0,4	
«Vārkava»	6,5	+ 0,1	+ 0,4	
«Dubna»	6,0	+ 0,1	+ 0,5	
Dzeržinska	5,6	- 0,7	- 1,3	
RAJONA	8,0	-	+ 0,5	

● Radikālā ekonomiskā reforma: pašfinansēšana

„Sīļukalns“: ekonomika,

rezerves, perspektīva

V. KOROTKOVSS:

— Laikraksta «Leņina Kārogs» redakcija, Valsts bankas nodala un rajona agrorūpnieciskās apvienības ekonomiskais dienests aizsākuši, manuprāt, labu iniciatīvu — kompleksi apspiež rajona prezē jautājumus, kas saistīti ar mūsu ražošanas posmu pāriņēšanu uz pašfinansēšanu, sākot ar 1988. gada janvāri. Lasītāji ar interesu uzņēma publikācijas, kas stāstīja par «Lauktechnikas» rajona apvienības, kolhoza «Zelta vārpa» gatavību pārejai uz pašfinansēšanu, «apaļā galda» materiālu kopojumu «Pašfinansēšana un finanses», kā arī citas publikācijas.

Valsts bankas Preiļu nodalē nesen notikušās sarunas dalībnieki atzina, ka kolhozs «Sīļukalns» ir ierindojams starp tām saimniecībām, kurās pagaidām nav gatavas pārejai uz pilnu saimniecisko aprēķinu. Sis secinājums ir pamatojis. Taču tajā pašā laikā es priečājos par kolhoza «Sīļukalns» vadības (un, ceru, arī darba kolektīva) optimismu, proti, pārliecību par to, ka ieviest pašfinansēšanu kā saimniekošanas metodi saimniecībai ir pa spēkam. Jācer, ka saruna «pie apāļā galda» izgaismos faktus, kas liecinās par labu gan pirmajam, gan otrajam secinājumam. Nesteidzoties priečīlaicīgi izdarīt kaut kādu absolūtu vērtējumu, sāksim sarunu, kā pirmajam vārdu dodot kolhoza «Sīļukalns» priečīsētājam.

P. DRIKSNA:

— Isūmā par mūsu saimniecību. Pašlaik tajā ir apmēram trīs simti strādājošo, tai skaitā 43 mehanizatori. Arāmzemes — vairāk nekā 2 700 hektāri, no kuriem 55 procentus aizņem graudaugu sējumi. Ik gadus sējam ziemas rūdzus, kviešus, kā arī miežus, auzas un citas kultūras. Nodarbojamies ar līnu audzēšanu. 1986. gadā no hektāra novācām vidēji 22,8 centnerus graudu, 1987. gadā — 27 centnerus no hektāra. Tas ir par 0,3 centneriem vairāk nekā vidēji rajonā. Viena graudu centnera pašizmaksā pie mums ir 13 rubļi. Tas aptuveni atbilst rajona vidējiem rādītājiem. Plānu graudu pārdošanā valstī izpildījām sekmīgi. Līnēskradas nodošanas uzdevumu veicām par 128 procentiem. Nobeigumam tuvojas arī līnēskelu nodošanas plāna (apjoms — 53 tonnas) izpilde. Zema bija kartupeļu raža — 110 centneri no hektāra. Mums ir laba lauksaimniecības tehnika — 83 traktori, 15 kombaini, 4 brīnišķīgi VDR ražotie E grupas agregāti. Raksturot stāvokli lopkopībā palūgsu mūsu sarunas dalībnieci, saimniecības galveno zootehniku Anisiu Putinu.

A. PUTINA:

— Uz šo dienu saimniecībā ir 1 387 liellopi, tai skaitā 600 slaucamās govis. Cūkkopības kompleksā «Bērnāni» izmitinātas vairāk nekā 2 200 cūkas. Sei ir ieviests kolektīvais darbus, kompleksā vadītājs Jānis Pužaks. Es atzīmēšu, ka, neskatoties uz trūkumiem plēna kvalitātes ziņā, esam tāmēr sākuši strādāt labāk. Mums ir samērā labi lopbarības krājumi ziemai. Liellopu gaļas pašizmaksā salīdzinājumā ar 1986. gadu pie mums pazeminājusies. 1986. gadā viens centners saimniecībā ražotās liellopu gaļas izmaksāja

214 rubļus, 1987. gadā — 170 rubļus. Sie pašizmaksas rādītāji ir zemāki par rajona vidējiem rādītājiem. Centners cūkgalas kā 1986. gadā, tā arī 1987. gadā kolhozam izmaksāja 197 rubļus.

R. SAUKANS:

— Runājot par saimniecības ekonomiku, jāteic, ka mums pagādām vēl ir samērā liels kredīts (gan ilgtermiņa, gan īstermiņa) Valsts bankas Preiļu nodalā.

J. LIVDĀNS:

— Tas ir labi, ka par to runāt sākāt paši. Patiesām, jūsu saimniecības finansiālais stāvoklis uztrauc arī mūs, bankas darbiniekus. Ja gribam būt precīzi, pēc bankas aprēķiniem līdz 1992. gadam jums jādzēs ilgtermiņa aizdevumi par vienu miljonu 551 112 rubļiem 75 kāpeikām. Bez tam jums ir arī 94 tūkstošus rubļu liels parāds pagarināta termiņa kredītā.

V. SALENIECE:

— Jā, parādi mums ir. Taču pēdējos gados šajā ziņā esam labojušies. Kā mazrentabla saimniecība mēs saņēmām piemaksas, tomēr kolhoznieki ir strādājuši ar lielāku atdevi, un 1986. gadā «Sīļukalns» dzēsa kredītu par 500 tūkstošiem rubļu. So tempu neesam palēninājuši arī 1987. gadā.

P. DRIKSNA:

— Kad atnāca uz šejieni strādāt par priečīsētāju, kolhozs jau bija saņēmis daļu kredīta. Vēlāk mēs šo summu vēl palielinājām, tomēr savu rīcību nenōžēlojam. Par mums aizdoto nauodu esam paveikši daudz, tā nav gājusi zudumā, bet ir izlietota ekonomikas nostiprināšanai. Vērējuzsveršu, ka mums ir labs tehniskais apbrūojums. Tā ir rezerve ar perspektīvu, turklāt — vērā nemama rezerve. Esam uzcēluši daudz jaunu objektu. Jaunajā 24 dzīvokļu mājā dzīvokļus saņēma gan kolhoznieki, gan Sīļukalna astongadīgās skolas skolotāji. Tās tāmes vērtība izrādījās loti augsta — 930 tūkstoši rubļu. Toties ierīkojām kvalitatīvas komunikācijas, siltumtrāsi, ūdensvadu un katlu māju, kanalizācijas sistēmu. Pie tehniskajiem tīkliem pieslēdzām ne tikai dzīvojamo māju, bet arī skolu. Uzbūvējām savu kultūras namu, kuru nodevām Upenieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas bilancē. Ekspluatācītā nodevām graudu kaltēšanas kompleksu. Ari tas prasīja apmēram 300 tūkstošu rubļu līeļus izdevumus. Kapitāli izremontējam celu «Sīļukalns» — «Erei» un trases «Sīļukalns — Dravnieki» celi posmu līdz Saleniekiem. Izlaboto celi posmu kopgarums — 5 kilometri. Šī remontam vien 1986. gadā iztērējām aptuveni 60 tūkstošus rubļu. Tātad naudas līdzekļi izmantoti līetderigi.

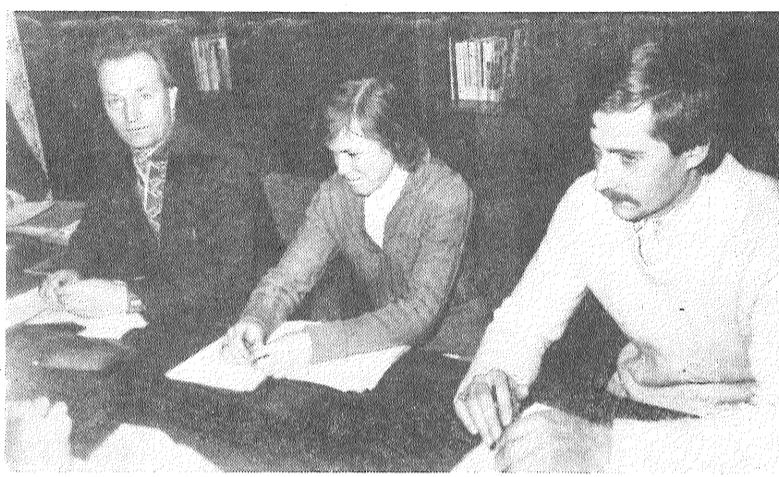
V. KOROTKOVSS:

— Piekritu jūsu secinājumam — uzņēmēji jūs esat daudz. Tāpēc pašreizējais uzdevums — izmantot visas esošās iespējas. Naudas lietās jābūt kārtībā — drīz vien par to pārliecīnāsies visi. Pārliecīnāsies ne tikai teorētiski, bet arī praksē.

E. ANCĀNS:

— Rezervu saimniecībai tik tiešām ir pietiekami, un tās nav mazas. Kā mēs zinām, pašfinansēšanas apstākļos saimniecība var normāli funkcionēt tad, ja

- PETERIS DRIKSNA (kolhoza priečīsētājs), sekretārs, priekšsēdētāja vietnieks,
- ROBERTS SAUKANS (kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs, priekšsēdētāja vietnieks),
- ANTONS PUNCULIS (galvenais agronomi),
- VALIJA SALENIENCE (galvenā ekonomista v. i.),
- ANISIJA PUTINA (galvenā zootehnike),
- JANIS PUŽAKS (cūkkopības fermas vadītājs),
- VIKTORS KOROTKOVSS — rajona izpildkomitejas priečīsētāja pirmsākums, vietnieks, rajona agrorūpnieciskās apvienības priečīsētājs,
- EVALDS ANCĀNS — rajona agrorūpnieciskās apvienības plānošanas dalas priečīsētājs,
- JURIS LEICIS — Upenieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priečīsētājs,
- JURIS LIVDĀNS — PSRS Valsts bankas Preiļu nodalās pārvadītājs.

● A. Punculis, V. Saleniece, J. Livdāns.

tās rentabilitāte nav zemāka par 30 procentiem. Uz 1987. gada beigām «Sīļukalnā» bija sagādāms tiesīši šāds rādītājs. Taču jānem vērā, ka to nodrošina arī piemaksas produkcijas iepirkuma cenām. Rajonā vienam traktoram vidējā izstrādes norma ir 1 068 etalonhektāri, «Sīļukalnā» — tikai 986. Saimniecībā vajag ieviest kolektīvo un individuālo darbus, jaunievedums. Augu kultūru apstrādā jābāstās uz intensīvo tehnoloģiju, plašāk jāpraktizē (un galvenais — nevis formāli, bet praktiski) darba apmaksu atbilstoši darba līdzdalības koeficientiem, jānostiprina saimniecības ekonomiskais dienests.

A. PUNCULIS:

— Gimenes un kolektīvajam darbus, jaunievedums pie mums jākļūst par labu rezervi rentabilitātes paaugstināšanā un peļnas gūšanā. Pamati šim aizsākumam likti šovasar — levisām gimeņus darbus, jaunievedums biešu audzēšanā. Tiesa, noformējot līgumus, pieļāvām dažas kļūdas, toties tagad esam ieguvuši piederījumi. Pašlaik pārdomājam ideju par speciālās mehanizatoru (10—12 cilvēku sastāvā) vienības izveidošanu. Sai vienībai varētu iznomāt līdz 600 hektāriem arāmzemes lauksaimniecības kultūru audzēšanai. Cilvēki interesējas par iznomāšanu, pagaidām gan vēl tikai visu aprēķinu un apsver. Rēķinām arī mēs, saimniecības speciālisti. Labi organizējot darbu, šis pasākums var izrādīties loti izdevīgs.

Nedrīkst aizmirst arī tādu rezervi kā 350 hektāri papildus iegūtās zemes. Pabeiguši meliorācijas darbus, mēs tuvākajā laikā sāksim aktīvi izmantot 150 hektārus labas arāmzemes. Augkopību mums strādā zinoši, godprātīgi cilvēki, diemžēl darbaroku nepieciešam. Tāpēc skolā izvēršam profesionālo orientāciju. Un rezultāti neizpaliek, jaunatne alzvien labprātāk paliek strādāt laukos.

J. PUŽAKS:

— Mūsu fermas kolektīvā par visam ir 13 pieredzējuši lopkopību. Ar kolhoza valdi esam noslēguši līgumu, kurā precīzi noteiktas katras puses tiesības un pienākumi. Ar darba samaksu cilvēki ir apmierināti, bet vieniem ir pretējās pret zemo mehanizācijas līmeni. Atsevišķus darbus fermā veic ar mašīnām, taču loti daudz ir arī roku darba. Tas ir slikti, neizdevīgi. Ja pilnībā būsim nodrošināti ar kombinēto lopbarību, tas ir — komplekss ik dienas sanems 3—3,5 tonnas šīs lopbarības, tad arī pie-

kas mēroga orgāniem jautājumu par nefasētu minerālmēslu (karbamīdu) ievešanas aizliegšanu? Visu, ko ievedam, mēs taču zaudējām, jo karbamīds ātri sacītē, kļūst cītēs kā akmens. Kā lai ar to nomēlo laukus? Trēskārt, «Agrokīmijas» negodīgajiem darbiniekiem vajadzētu izbeigt «plēsti» no saimniecībām naudu par sliktu un laikā neizpildītu darbu.

V. KOROTKOVSS:

— Jau ieprieks paredzēdams, kādi būs aizrādījumi no jūsu puses, aprunājot ar «Lauktechnikas» un «Agrokīmijas» rajona apvienību darbiniekiem. Mēs ceram izveidot pastāvīgu dienestu, kurā nodrošinātu saimniecības ar rezerves daļām. Centīsimies risināt arī jautājumus par karbamīdu piegādāšanu speciālā maiņā, kaut gan to panākt nebūs viegli. Attiecībā uz agrokīmiku darbu varu dot vienu pamatu: ja darbs izpildīts slikti vai nesavalaicīgi, neparakstīt dokumentus, sodīt brāķdarus. Jums uz to ir pilnās tiesības. Piebildīšu vēl, ka saimniecīska jā darbā pāreja uz pašfinansēšanu prasīs no visiem daudz principiālāku attieksmi nekā līdz šim. Seminārnodarbības par saimniecīsku aprēķina jautājumiem jau esam runājuši par to ar saimniecību speciālistiem un vadītājiem. Uzskatu, ka arī jums nepieciešama lielāka mūsu speciālistu palīdzība. Pašlaik izstrādājam metodiku šim darbam ar

● J. Leicis, P. Driksna, R. Saukāns.

nojuma un dažreiz — arī kārtības. Izskaužot negatīvās parādības, ceram izrauties no atpalicēju vidū, tātad — palīdzēt kolhozam iztikt bez jebkādām valsts dotām piemaksām.

KORESPONDENTS:

— Gribētos apspriest arī jautājumus par jūsu attiecībām ar «Agrokīmijas» un «Lauktechnikas» rajona apvienību.

P. DRIKSNA:

— Cerēsim uz jūsu palīdzību. Tajā pašā laikā domājam arī par citu rezervu izmantošanu. Piemēram, projektējam atklāt palīgprātīnes. Kolhoza «Sīļukalnā» ir diezgan lieli dolomīta smalcināšanas iekārtas, izveidot speciālu cehu un pārdomot dolomīta šķembas būvmateriālu. Ir radusies ideja atvērt arī kokapstrādes cehu, jo arī kokmateriālu kolhozā ir pietiekami. Visurā, kā jau teicu, uz nākotni mēs skatāmies ar pārliecību un optimismu.

V. KOROTKOVSS:

— Mūsu sarunas nobelgumā izsaku priečīlikumu: visiem «apaļā galda» sarunas dalībniekiem šādā pašā sastāvā jāsapulcējās uz 1988. gada jūlijā, lai apspriestu pirmsos rezultātus, kas gūti, strādājot pašfinansēšanas apstākļos.

Pierakstīja Z. BURIJS
J. SILICKA foto

Daba. Cilvēks. Pieminekji.

● Zinātniski tehniskais progress, attistot ražošanas spēkus, nemitigi uzlabo cilvēka dzīves apstākļus. Vienlaicīgi cilvēks arvien vairāk iejaucas apkārtējās vides procesos, tos ieteikmē. Cilvēka rīcības sekas var būt pavisam nelāgas — notiek neatgriezeniskas izmaiņas (ekoloģiskajā un bioloģiskajā nozīmē): piemēram, izzūd atsevišķas dzīvnieku un putnu sugas, izsīkst zemes dzīļu bagātības.

No izvejvielām, kuras cilvēks nēm no dabas, par sabiedrībai noderīgiem produktiem pārtop tikai simtā daļa. Viss pārējais tiek izmests un bīstami piesārņo un saindē apkārtojē vidi.

Padomju valstī dabas aizsardzības darbs aizsākās V. I. Lenīna vadībā; pēc viņa personīgās iniciatīvas tika izstrādāti un pieņemti attiecīgi dekrēti un lēmumi. V. I. Lenīns dabas aizsardzību uzskatīja par vēsturiski nozīmīgu uzdevumu.

Sodien apkārtējo vidi aizsargā PSRS Konstitūcija. Tās 18. pantā sacīts: «Tagadējās paaudzes un nākamo paaudžu interešēs Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā veic nepieciešamos pasākumus zemes un tās dzīļu, ūdens resursu, augu un dzīvnieku valsts aizsardzībai un zinātniski pamatojāt, racionāli izmantošanai, gaisa un ūdens tīrības saglabāšanai, dabas bagātību atjaunošanās nōdrošināšanai un cilvēka apkārtējās vides uzlabošanai.» Sacītā īstenošanai valsts izmanto likuma visas iespējas: no izskaidrošanas un pārliecināšanas līdz materiālajai ieteikmēšanai un kriminālatbildībai.

Kā apkārtējo vidi saudzē un kā dabas bagātības izmanto mūsu rajonā?

● Zeme — mūsu vislielākā bagātība. Tā ir maizes māte. Tāpēc šajā jomā uzdevums visiem kopīgs — zemi racionāli izmantot, aizsargāt un maksimāli valrot tās auglību. Diemžēl realitāte reizumis ir neapmierinoša. Piemēram, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvadījelīslaicīgā lietošanā nodoti attiecīgi zemes gabali Lenīna kolhoza un kolhoza «Nākotne» teritorijā (lai varētu veikt kapitālremontu autoceļam Preiļi — Līvāni), taču šīs zemes platības ir aizaugušas ar nezālēm. Tādējādi tiek ignorēts Latvijas PSR Zemes kodeksa 34. pants, kurš prasa augsti pasargāt no nezālēm, kaitēklem un laukaimniecības augu slimībām. Preiļu 24. CRBP nerespektē arī pieminētā kodeksa 27. pantu, proti, ekspluatējot Ančinku smilšu karjeru, netiek saglabāta zemes auglīga virskārta (pirms smilšu rābšanas to nonem tikai daļēji).

Rušanas padomju saimniecības administrācija neievēro Latvijas PSR zemes dzīļu kodeksa prasības — bez jebkādas atļaujas noteik smilšu un grants kar-

nu un šītas sagatavošanas cehā esošo bojāto filtri remontu.

Un tagad — pavisam ikdienīšķa situācija: garām aizbrauc automašīna, un jums liekas, ka trūkst elpas. Diemžēl šoferis, kurš pieļauj gaisa indēšanu, sods netiek lemes? Valsts autoinspekcijas darbiniekiem trūka aparātu, ar kuru noteikt izplūdes gāzu toksiskuma pakāpi. Šoferi dzīvoja, kā saka, bez bēdām. Tikai 1987. gadā notikušajās tehniskajās apskatēs (no 16. februāra līdz 31. jūlijam) VAI darbinieku rīcībā bija vajadzīgā aparātūra. Pārbaudēs atklājās, ka daudzu saimniecību autotransports nav tehniskā kārtībā — no

zaru. Un parasti visu šo ziedu un zāļu bagātību itin drīz kaut kur nomet — kā nevajadzīgu un traucējošu. Bet — kāpēc tad tik daudz plūkt un salauzt? Lai augi zaļo mežā un iepriecina cilvēkus, kas te atnāks. Neaimisīsim arī, ka puķei vāzē mūžs ir iss.

● «Ūdens!... Tu esi pati dzīvel!» — sacīja Antuans de Sent-Ekizeri. Bez ūdens tiesām nevar pat iedomāties dzīvību vīrs zemes. Kā zinām, dzeramā ūdens krājumi ir milzīgi, taču tīra ūdens kļūst arvien mazāk un mazāk. Lai pasargātu ūdenus no piesārņošanas, Latvijas PSR

jāvās Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpniecības administrācija, proti, netika novērts caurules bojājums, kura dēļ neattīriti ūdeni veselu mēnesi ieplūda Dubnas upē. Iespējams, ka 29 000 rubļu liels naudas sods rūpniecības administrācijai liks padomāt... Jāpiebilst, ka materiālus par šo faktu vēl stude prokuratūra, tāpēc par galīgo secinājumu un lēmumu runāt ir pārāgri.

Daudzās saimniecībās lopkopības kompleksos un fermās notekūdeņus attira nepietiekami val vispār neattītra. Bioloģiskās ūdens attīšanas iekārtas, kuras būvētas pasen, laika ritumā novēcojušas, nolieotojušās. Sādā situācija ir kolhozā «Vārkava» (lopkopības kompleksā «Spūļi»), Lenīna kolhozā («Buki»), Rūdzātu padomju saimniecībā («Borovka»). Bet Suvorova kolhozā («Balbārži») kūtsmēslis tiešā ceļā plūst uz Feimankas upi... Līdzīgi tiek piesārņotas Dubna un Oša.

Ipaši sarežģīta situācija izveidojusies Preiļos — pilšētai jo projām nav savu noteikūdenu attīrišanas iekārtu. Kāpēc? Ir tā sauktie objektīvie apstākļi, kuri nav atkarīgi no rajona vadības, taču tāpēc mums, kā saka, vieglāk nekļūst — Preiļupite faktiski neeksistē kā upe, tā kļuvusi par smakojošu novadgrāvi. Sajā kopējā «veikumā» savu daļu devušas arī «Lauktechnikas» un «Agrokīmijas» rajona apvienības.

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļa, ūdeņu aizsardzības valsts inspekcija un citi kontroles orgāni ir daudz darījuši un dara, lai dabas aizsardzības jautājumi risinātos sekmīgāk: notiek pārbaudes un reidi, ja ir nepieciešams, tad vainigie tiek sodīti. Bet — rodas jautājums: cik ilgi tad burtiski cīnīsimies? Kad dabas sargāšana no it kā piesiedētā pienākuma pārtaps par mūsu vajadzību, par sabledribas un katras tās locekļa goda lietu? Lai vēlāmās pavērsīs notiktu, ir mērķtieci jārīkojas. Manuprāt, jāsāk ar audzināšanu — gan bērnu, gan pieaugušo.

Lūk, šajā jomā būtu jāaktivizē Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības vietējo pirmorganizāciju darbība. Tātad — rajona iedzīvotāji vairāk jāiesaista ekoloģiskās izglītošanas un audzināšanas visdažādākā veldā pasākumos.

I. PETROVA,
rajona prokurora vietniece

Izmantojot likuma spēku

jeru izmantošana (to patvarīgi dara Preiļu 24. CRBP).

● Gaiss — Zemes vairogs. Tas pasargā mūs no Kosmosa iznīcīšanas ledarības, regulē Saules energijas plūsmu uz planetu. Bez gaisa nav iespējama dzīvība.

Pirmajā mīklī var likties, ka mūsu rajonā gaisa tīrība nerada problēmas — teritorija nav pārapdzīvota. Mēs sen jau esam apraduši ar dūmojāšajiem skursteņiem, nepievēršam uzmanību melnajiem kvēpu mutuļiem. Sāda miegainība nedrīkst turpināties! Tiesa, rajonā nav specializētu kontroles orgānu, kas seko gaisa tīrībai. Un šīs apstāklis daļēji atslābina uzņēmušu administrāciju modrību, sak, gan jau kaut kad novēršīsim kaitīgo vielu ieplūšanu atmosfērā. Gan jau...

Piemēram, 1986. gada augusta sākumā Līvānu stikla fabrikas teritorija tinās it kā miglā — šītas sagatavošanas cehā bija sabojājušies filtri, un gaisā nokļuva sodas un dolomīta sīkdaļas. Fabrikas teritorijā nosēdušos putekļu kārtā sasniedza plēcu milimetru biezumu. Taču fabrikas administrācija kavējās veikt efektīvus pasākumus, un kad 11. augustā vējš sāka pūst pilsetas virzienā, putekļi pārkāja zālāju tuvumā esošā bērnudārza teritorijā, nosēdās uz kokiem un krūmiem. Sodas un dolomīta putekļu masas aizsniedza Līvānu maizes ceptuvi, daudzstāvu dzīvojamos namus...

Tikai tad, kad trauksmi cēla rajona galvenais sanitārais ārsti, kad par notikušo sāka interesēties rajona prokuratūra, beidzot tika gādāts par putekļu savākša-

dzinējiem izplūdušās gāzes saturēja oglekļa oksīdu. Automašīnas ar piemīnēto defektu galvenokārt bija no rajona «Lauktechnikas», «Latvijas agrokīmijas» rajona apvienības, kolhoza «Dubna», Suvorova kolhoza un no Rudzātu padomju saimniecības. Par tehnikas nepietiekamu sagatavošanu tika sodīti divdesmit saimniecību mehāniķi.

● Mežs — veselības devējs, lieliska vide atpūtai. Avots radošai iedvesmai un arī savdabīga skola jaunatnei. Bet — kādi ir meži Preiļu pievārtē? Diemžēl stāvoklis ir ļoti satraucošs. Meži vietumis burtiski pārvērsti par atkritumus izgāztuvi. Kas to dara? Kur mūsu sirdsapziņa, pilsona pienākums? Prasām, lai stingri sodītu par koku nelikumīgu izcīšanu. Pareizi. Taču varētu papūlēties arī, kā saka, mazliet atšķirīgā virzienā. Ietekmēt ar labu piemēru — saņemties un iztīrīt piepilsētas mežus. Un tad paseket gan savai rīcībai, gan kaimiņa uzvedībai mūsu pilsētas zaļajā draugā.

Protams, vajadzības gadījumā tiks izmantots likuma spēks. Te vieta piebilst, ka ar sodiem vien situāciju būtībā un pastāvīgi neizlabosim. Jāuzlabo audzināšanas darbs — gimenē, skolā, sābiedrībā. Lai jaunā paudzītā īemī mežu, lai tiecas to sargāt. Tad, kā saprotat, sodi valirs nebūs vajadzīgi.

Tikko sacītais pilnā mērā attiecīnāmās arī uz augiem — gan retiem un aizsargājamiem, gan uz izplatītām un it kā parastiem. Augu valstīj lielu postu nodara pilsētnei. Cik nav vērots, ka pilsētnei, atgriezdamies no pastaigas pa mežu, nes klēpījēm meža pukišu, zālišu, koku

Augstākās Padomes Prezidijs 1972. gada 28. decembrī plenēma likuma «Par Latvijas PSR ūdeni kodeksa apstiprināšanu». Liekas, ka nu viss skaidrs — likuma prasības jāievēro. Diemžēl daudzi saimnieciskie vadītāji pret ūdens resursiem izturas vienaldzīgi, pieļauj upju un ezeru piesārņošanu.

Jau vairāk nekā gadu kontroles un tiesību aizsardzības orgāni risina problēmas, kas saņimūšas ap Eikša ezeru, kur izvietojies Latvijas PSR Autoceļu un šoseju ministrijas 4. cehs. (Kā zinām, Eikša ezeru izmanto arī sportisti.) Šim ceļam piederošajā cīmetā nedarbojas noteikūdenu attīrišanas iekārtas, ezera krastā nelikumīgi cīlēti personīgās garāžas, ezera krasts nav pilnībā attīrīts no sažives drazām. Visa minētā novēršanai tapa rajona izpildkomitejas speciāls lēmums, tāpēc ir pamats cerībām, ka pavaras Eikša ezeru krastā situācija normalizēsies.

Neapšaubāmi, ka ūdens resursiem vislielāko postu nodara tad, kad noteikūdenu attīrišanas iekārtas sohvīzā «Rudzāti» — netrīe ūdeni ieplūst Ošas upē (apmēram 75 kubikmetri ik diennakti). Tikai pēc valsts ūdeņu aizsardzības inspekcijas un rajona prokuratūras jo enerģiskas darbības šīs jautājums, kā saka, izkustējās no vietas. Val tad vienmēr un visur jāstāv klāt kontrolētājiem un sodītājiem?

Noziedzīga nolaidība. Tikai tā kvalificējama darbība, kuru at-

Pārkāpējiem sods

Odenstilpēs no piesārņošanas un zivju krājumus no iznīcīšanas sargā daudzi un dažadi likumi, nolikumi, instrukcijas. Bet visiem šiem dokumentiem, kā sāka, spēku dod tākai cilvēki, viņu darbība un, protams, apzinīgi.

Bieži runājam, ka ūdenstilpēs, to krastos (arī uz upes vai ezera ledus) nedrīkst izgāzt rūpniecības, sadzīves un citu vēlu atkritumus un dražas, ka nedrīkst novadīt upes vai grāvjos neattīrtus notekūdenus, ka ūdeni tuvumā uz kokiem un krūmiem. Sodas un dolomīta putekļu masas aizsniedza Līvānu maizes ceptuvi, daudzstāvu dzīvojamos namus...

Tikai tad, kad trauksmi cēla rajona galvenais sanitārais ārsti, kad par notikušo sāka interesēties rajona prokuratūra, beidzot tika gādāts par putekļu savākša-

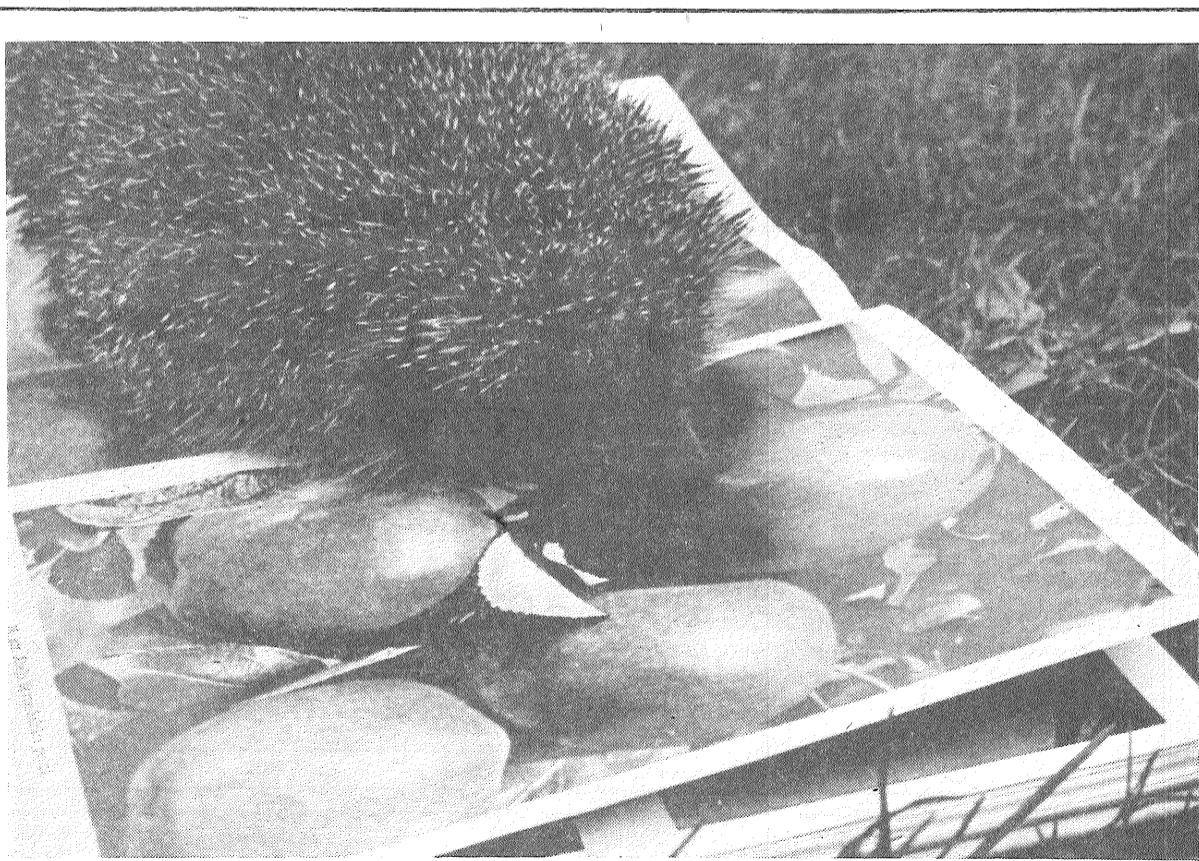
sārķāšanu un pareizu izmantošanu. Sodi ir šādi: pilsoniem — brīdinājums val līdz 50 rubļiem lieš naujas sods; amatpersonām — brīdinājums val līdz 100 rubļiem lieš naujas sods. Vienlaikus var tikt pieņemts lēmums par to, kā kārtā val līdzekļu (tīkli, murdi, ūjumālīķi, transportlīdzekļi), kuri izmanto pārkāpuma izdarīšanai, konfiscēšanai. Protams, vālinājām jāatlīdzīna arī visi daibāti nodarītie zaudējumi (šo naudu lemakšā valsts budžetā). Smaugu nodarījumu gadījumos vālināgos var saukt pie kriminālatbildības.

Daži plēmēri. Par zivju keršanu ar tīkliem pilsonus āboli un Repšu sodīja šādi: divus gadus ilgi labošanas darbi (nosacīti), atskaitot valsts labā 20 procentus izpejās; zivsaimniecībai nodarīto zaudējumu atlīdzīnāšana — 196 rubli.

Maluzvejnku Dzedovu sodīja ar trim gadiem nometinājuma, lesais tot darbā pēc attiecīgu orgānu norādījuma; konfiscēta viņam piederošā automašīna «Niva»; jāatlīdzīna zivsaimniecībai nodarītie zaudējumi — 338 rubli.

Nobeigumā qribu uzsvērt, ka dabas aizsardzībai turpmāk tiks veidīta arīvien lielāka vērība. Lai ikviens atlāz atceramies, ka PSRS Konstitūcijas 67. pants nosaka: «PSRS pilsoniem jāsaudzē daba, jāsargā tās bagātības».

A. IVANOVs,
zivju aizsardzības valsts inspek-

Kārumnieks.
J. LIVMANA-TRUBINA foto

Lappusi sagatavoja K. PRIEDITIS.

Sports ● **Slēpošanas trase: būt vai nebūt?**

Vezums sāk izkustēties?

Nereti vēl gadās, ka no labas idejas līdz tās Istoņšanai ir visai tālu. Tā noticis arī ar apgaismotu slēpošanas trasi Preiļos. Citiem vārdiem, par nedaudz papildinātu parkā esošo apgaismojumu esam runājuši, strīdējušies, piekrituši un nolieguši. Un pagaidām neesam spējuši atrisināt šo šķietami vienkāršo jautājumu. Tiesa, šobrīd vezums it kā izkustēties no vietas.

Pilsētas izpildkomiteja nākusi klajā ar konkrētiem priekšlikumiem atsevišķiem uzņēmumiem piedalīties trasēs izveidošanā. Un, izrādās, nebūt neesam vienaldzīgi pret savu iedzīvotāju vadībām. Elektrotīklu rajona kolektīvs bez liekām debatēt nu ir apnēmies ideju realizēt. Tikai jānākāto nepieciešamās forma-

Protams, jāsāk ar to, ka republikas nozīmes ainauv parkā nedrīkst pieļauj nekādu «pašdarību». Tātad nepieciešama rajona arhitektu grupas palīdzība, attiecīgi un pareizi noformēta dokumentācija. Tāpēc nolēmām uzzināt arhitekta Viktors Nikolajeva viedokli un priekšlikumus.

Nē, ne jau arhitekta kabinetā. Kopā ar pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju M. Agurjanovu, piemineklī aizsardzības inspektorū I. Pliču devāmies uz Preiļu parku, lai gūtu reālu priekšstatu par trasēs veidošanas iespējām.

Viktors Nikolajevs (arī daudzi prelieši) uzskata, ka trasi var ierikot, neizlietojot lielus līdzekļus un pilnīgi nekaitējot parkam. Gluži otrādi: ja vakara stundās parks būs vairāk apgaismots un tajā uzturēsies cilvēki, varbūt dažiem bravurīgiem pusaudžiem zudis «drosme» lauzt tiltinus, bojāt estrādi, kā tas ir līdz šim.

Kas būtu veicams praktiski? Vajadzētu tikai nomainīt jau esošos lukturus ar spēcīgākiem jau «lebrauktajā trasē» — teritorijā no estrādes līdz Preiļu 2. vidusskolai. A. Paulāna iela, kā visiem zināms, stiepjas gar parka malu. Nomainot te esošos lukturus ar spēcīgākiem, daļu no slēpotāju maršruta iespējams apgaismot bez liekām pūlēm. Jauņa gaismas līnija jāizveido tikai no estrādes gar kanālu līdz 2. vidusskolai. Vairāk vajadzētu apgaismot parka kalniņus, kur slēpo vai brauc ar ragavinām gan bēri, gan piaaugušie. Tas arī nav liels darbs. Un, kā at-

zīst elektrotīklu rajona priekšnieks P. Dauksts, viņu kolektīvs to var veikt. Nepieciešamības gadījumā var aicināt palīgā «Lauktēhnikas» rajona apvienības un citu kolektīvu sporta entuziastus.

Apgaismotas slēpošanas trasēs maršruta shēmu tuvākajās dienās sola izstrādāt rajona arhitekts Viktors Nikolajevs, bet elektrotīklu rajona kolektīvs jau domā par to, kā sagādāt nepieciešamos apgaismes lukturus un uzsākt darbus.

Tiem, kas joprojām uzskata, ka apgaismota slēpošanas trase parkā nav vajadzīga, ka tā ir tikai elektroenerģijas izniekošana, varam atgādināt, ka visos rajonos, kur šāda trase ierikota (piemēram, Madonā, Pļaviņās, Daugavpilī u. c.), prakse ir pārliecinājusi: mazliet lielāks elektroenerģijas patēriņš dažās valka stundās nebūt nav izaicinātos kilovatstundas un ruboli. Tā ir cilvēku veselība. Tā ir bērnu ieinteresēšana kustīgam un veselīgam dzīvesveidam un ģimeņu atpūtas organizēšana. Tās ir konkrētas rūpes par cilvēku un viņa darbaspēju paugstināšanu.

A. ILJINA

Skijoringa trase aicina

Skijorings (slēpošana aiz motocikla vai zirga) mūsu republikā ir populārs sporta veids — ik sacensības pulce apmēram pustūkstoti dalībnieku. Sis sezonas sacensību kalendārs ir bagātīgi pierakstīts.

16. un 17. janvāri baltās trasēs gaidīs sacensonus Diklos un Matkulē, 23. un 24. janvāri — Penkulē un Grobiņā, 30. un 31. janvāri — Mālpilī (te notiks Baltijas čempionāts).

Sacensību karuselis strauji griezīsies arī nākamajā mēnesī. 6. februāri notiks sacensības Nigrandē, 7. februāri — Ligatnē, 13. un 14. februāri — Višķos

(te atmirdzēs Latvijas čempionu medaļu spožums). 20. februāri — Lielvārde (te par kolhoza «Lāčplēsis» balvām cīnīties arī Čehoslovakijas sportisti), 21. februāri — Mūsas trasē Bauskas pievārtē (izcīnīs Čehoslovakijas firmas «Motokov» komandbalvu), 27. februāri — Palsmane, 28. februāri — Balvo (PSRS spēcīgāko komandu mačs par laikraksta «Sovetskaja molodjož» balvām).

Ar sacensībām - Skaistā un Jaunlaicēnē (5. un 8. martā) skijorings kā gājputns atstās Latvijas trasēs un dosies uz ziemēliem, lai 8. un 9. aprīlī Mur-

manskā bagātīgi izdalītu 54. Põlārās olimpiādes medaļas. Cerams, ka tās tiks arī mūsu sportistiem.

Un tagad — par jaunu: skijorings iekļauts sporta biedrības «Darba rezerves» KPFSR 8. spartakiādes programmā, sacensības notiks 5. martā Bratskā. Liekas, ka nav aiz kalniem arī Vissavienības čempionāts (par šādu sacensību organizēšanu jau domā), tāpēc mūsu republikas «Darba rezervu» sistēmas sportistiem jāsāk gatavoties itin cītīgi.

A. BRIEDIS,
treneris

Informē kultūras un sporta komplekss

Pasākumi janvārī

PREIŁOS

16. janvāri plkst. 11.00 rajona kultūras namā — masu spēļu vadītāju skate.

30. janvāri plkst. 15.00 rajona kultūras namā — tematisks sarīkojums «Tūrisms visiem un ikvienam».

LĪVĀNOS

15. janvāri plkst. 19.00 kultūras namā — konkursa «Kļūsti skaistākā, mana pilsētā!» noslēguma vakars.

16. janvāri plkst. 16.00 — Līvānu kultūras nama dramatiskā kolektīva izrāde. R. Blaumanis. «No saldenās pudeles».

23. janvāri plkst. 18.00 — Valsts Valmieras drāmas teātra izrāde «Māciņu trausme».

27. janvāri — azerbaidžāņu estrādes mākslinieku koncerts.

30. janvāri — vokāli instrumentālā ansambla «Arts» koncerts.

SAUNĀ

13. janvāri — lekcija «Ražošanas efektivitātes un darba ražīguma paaugstināšanas galvenie virzieni lopkopībā».

23. janvāri — jauniešu atpūtas vakars.

ROZUPE

23. janvāri plkst. 20.00 — atpūtas vakars.

30. janvāri — tematisks pasākums «Jaunie — mūsu maiņa».

SILAJĀNOS

17. janvāri ciema tautas namā — atpūtas vakars lopkopējiem.

20. janvāri skolā — tematiska pēcpusdiena skolēniem «Mēs — pa Lēnina orbītu».

16. un 17. janvāri plkst. 10.00 bērnu un jaunatnes sporta skolas zālē — komjaunatnes Preiļu rajona komitejas kausa izcīņa un individuālais čempionāts galda tenisā.

17. janvāri plkst. 11.00 — sacensības distanču slēpošanā. Pulcēšanās pie Aglonas vidusskolas.

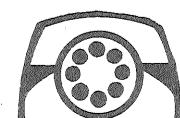
23. un 24. janvāri plkst. 10.00 Preiļu slidotavā — «Zelta ripa». Skolēnu spartakiādes sacensības hokejā.

A. URCA
rajona kultūras nama metodike

Redaktors V. PETROVS

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdiens, ceturtdienās, sestdiens latviešu un krievu val.

«Lenina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли. Латвия. ССР. Издательство «Звязгзнес», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154,
sekretariāts — 21769, agrorūpniecības kompleksa, kultūras un
sporta nodajas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu no-
dalas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celt-
niecības nodajas — 21985, grāmatvedība, uzzinās par studinā-
jumiem — 22305.

TV Vilna

12. janvāris, 18.00 — Zīnas, 18.15 — Padomju Lietuva PSRS tautu saimē, 18.45 — Koncertfilma, 19.10 — TV disputa, 20.00 — «Panoramā», 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkartošanās starmetis», 21.50 — Dokumentālā filma «Vairāk gaismas», 23.20 — Zīnas.

13. janvāris, 8.00 — «Labrit!», 8.20 — Multiplikācijas filma, 8.50 — Koncerts, 9.10 — TV disputa, 10.00 — TV skolēniem, 10.30 — Jaunatnes viktoria, 12.10 un 18.00 — Zīnas, 18.15 — Raidzenu audzēšana siltumnicā un... dzīvokli, 19.20 — Koncerts, 20.00 — «Panoramā», 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkartošanās starmetis», 21.50 — Mākslas filmas «Atvalinājums septembrī» 1. sērija, 22.55 — Zīnas.

14. janvāris, 8.00 — «Labrit!», 8.20 — Filma bērniem, 8.50 — Koncerts, 9.30 — Apšriežam produkcijas kvalitātes paaugstināšanas problēmas, 10.15 — Daba un mēs, 10.45 — Mākslas filmas «Atvalinājums septembrī» 2. sērija, 11.55 un 17.40 — Zīnas, 17.55 — TV skolēniem, 18.30 — Sagaidot Lietuvas KP CK plēnumu, 18.50 — Muzikāla programma «12 mēnesis», 20.00 — «Panoramā», 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkartošanās starmetis», 21.50 — Mākslas filmas «Atvalinājums septembrī» 1. sērija, 22.55 — Zīnas.

15. janvāris, 8.00 — «Labrit!», 8.20 — Filma bērniem, 8.50 — Koncerts, 9.30 — Apšriežam produkcijas kvalitātes paaugstināšanas problēmas, 10.15 — Daba un mēs, 10.45 — Mākslas filmas «Atvalinājums septembrī» 2. sērija, 11.55 un 17.40 — Zīnas, 17.55 — TV skolēniem, 18.30 — Sagaidot Lietuvas KP CK plēnumu, 18.50 — Muzikāla programma «12 mēnesis», 20.00 — «Panoramā», 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkartošanās starmetis», 21.50 — Mākslas filmas «Milas apjausma», 22.55 — Zīnas, 23.05 — Mākslas filmas «Sarkanie alīņi», 5. un 6. sērija, 24.00 — PSRS čempionāts basketbolā virsējiem, ACSK — «Statiba», un «Dinamo» (Maskava) — «Zalgiris», 2. puslīni.

tembris» 1. sērija, 12.10 un 18.00 — Zīnas, 18.15 — Apspriežam produkcijas kvalitātes paaugstināšanas problēmas, 19.30 — Daba un mēs, 20.00 — «Panoramā», 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkartošanās starmetis», 21.50 — Mākslas filmas «Atvalinājums septembrī» 2. sērija, 23.00 — Zīnas.

16. janvāris, 8.00 — «Labrit!», 8.20 — Filma bērniem, 8.50 — Koncerts, 9.30 — Apšriežam produkcijas kvalitātes paaugstināšanas problēmas, 10.15 — Daba un mēs, 10.45 — Mākslas filmas «Atvalinājums septembrī» 2. sērija, 11.55 un 17.40 — Zīnas, 17.55 — TV skolēniem, 18.30 — Sagaidot Lietuvas KP CK plēnumu, 18.50 — Muzikāla programma «12 mēnesis», 20.00 — «Panoramā», 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkartošanās starmetis», 21.50 — Mākslas filmas «Milas apjausma», 22.55 — Zīnas, 23.05 — Mākslas filmas «Sarkanie alīņi», 5. un 6. sērija, 24.00 — PSRS čempionāts basketbolā virsējiem, ACSK — «Statiba», un «Dinamo» (Maskava) — «Zalgiris», 2. puslīni.

Nokrīt lapa, izdeg svece, Apklust tēva valodinā. (T. dz.)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Valentīnai Prikulei sakārā ar TEVA nāvi.

Preiļu poliklinikas kolektīvs

Viegli mani iznesiet, Vieglī vārtus aizveriet, Lai paliek mans darbinš Jauns pašiem padarit. (T. dz.)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Boleslavam Matisānam sakārā ar SIEVAS nāvi.

Preiļu VLRNK rajona apvienības MTA bāzes kolektīvs

Vairs neko tev, māmulīt, Dzīvē nevarēšu sniegt, Tik pie baltās kapu kopas Savu galvu zemu liekt. (V. Rūja)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Janīnai Salcevičai sakārā ar MATES nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Klusā paliek māja, sēta, Klusa tēva īstabiņa. Nav vairs tēva mīlo soju, Nav vairs tēva padomīna. (T. dz.)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Regnai Vindulei sakārā ar TEVA nāvi.

<p